

kan gaa langs med Solværket fra det ene Sted til det andet; det er altsaa af Betydning, at der bliver lagt en Bro over Nyhavn. Da Udvalget saa i det Bilag, som er tilfattet det af den høitærede Finantsminister, at der var Udsigt til, at en saadan Bro i en nær Fremtid kunde blive tilveiebragt, nærede vi det Haab, at der var foretaget Skridt for at tilveiebringe den, men efterat jeg har hørt den høitærede Minister, ser jeg, at dette ikke kan være Tilfældet; thi den høitærede Ministers Hukommelse slog ikke ganske til i dette Punkt. Det er vel saa, at man med Fernbanebestyrelsen har havt Forhandlinger om at lægge et Spor langs Kaien i Kjøbenhavn, hvilket Spor som bekjendt skulde gaa fra Tommerpladsen mod Nord langs med Kaien, over en Bro fra Børsghaden til Gammelholm og ende ved Nyhavn. Der stod tidligere i Havneplanen, at der skulde lægges en saadan Bro, men denne er gaaet ud af Planen, og da der fra Havnevesenets Side, saavidt mig bekjendt — jeg har dog nogen Kundskab dertil — ikke vil blive søgt om nogen Bevilling til at bygge en Bro af den Besskaffenhed, før der fra den anden Side er gjort Skridt i den Retning, vilde det være mig overordentlig kjært, om man fra Regjeringens Side vilde sætte Noget igang i saa Henseende. Hvis Regjeringen ikke vil dette, er Haabet om nogenstunde at faa en saadan Bro overmaade ringe. Jeg tror, at man ved Udfærdigelsen af det Bilag, der er tilfattet Udvalget, har overset, at Sporet standser ved Nyhavn, hvilket jeg meget beklager.

O. Christensen: Jeg skal begynde med det, hvormed den ærede Minister endte, idet han ikke med sin bedste Villie kunde fatte, hvorledet det kunde komme i Samklang med Flertallets Mening her i Thinget, at man er fremkommen med Vædringsforslaget under Nr. 3, som gaar ud paa at nedsætte den for Departementspostlerne opførte Sum,

da det trængte sig frem i hans Bevidsthed, at dette netop var et Skridt henimod den Retning, som den høitagede Indenrigsminister særligt ønskede. Dette vil jeg aldeles ikke bestride, thi jeg nærer affurat den samme Anskuelse, men jeg kan da heller ikke fatte, at den høitagede Indenrigsminister ikke kan slutte sig til dette Forslag eller til det lignende, der findes i § 1 i den saa ofte omtalte Lov. Jeg kan ikke se Andet, end at Folkethinget, naar det er villigt til at gaa ind paa den Moderation, der er foreslaaet, er meget godt paa Veie til at komme til en Erkjendelse af, at det Hele er kun et Omkostningsdepartement. Det er derfor, jeg har været Medforslagsstiller af dette Forslag; thi jeg kan ikke se Andet, end at det nuværende Forhold medfører en ligesvem Uretfærdighed imod dem, som skulle svare høiere Rente. Da jeg ikke kan faa Die paa, at det Hele har nogen videre Betydning, mener jeg, at, hvis den høitærede Indenrigsminister og den høitagede Finantsminister kunde tiltræde Forslaget, vilde man være i fuld Samklang med hin § 1, og hvis der her er en Fordom tilstede — lad det nu være, hvad det vil — vil denne Fordom nok forsvinde af sig selv. Jeg vilde derfor anse det for meget heldigt, om der paa Finantsloven kunde blive gjort Skridt i den Retning, uden Hensyn til, om den saa lidt omtalte § 1 bliver vedtagen, thi derved vilde Indenrigsministeren være befriet for, at han, som han mente, ikke havde den fulde Myndighed i Henseende til Loven af 6te April 1855. Jeg kan ikke forstaa, at han skulde være særligt bunden ved dette Lovsted, men det er maasse min Feil; jeg kan ikke se, at der er ikke nogen videre Begrænsning for Ministeriet, men hvis den anden Lov skulde blive vedtagen, tror jeg, det vilde være i fuld Overensstemmelse med Vædringsforslaget. Jeg vil derfor meget anbefale Forslagets Vedtagelse uden Hensyn til, om den omhandlede Lov bliver vedtagen eller ikke.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag under Nr. 1 til § 2 af Finantsministeren, tiltraadt af Udvalget: (Slotsforvalterboligen ved Charlottenlund). (Bilag Nr. 1.)

I. A. 1. Summen 342,378 Rd. 86 1/2 Sk. nedsattes med 500 Rd.

vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.